

Efter at Lovforslaget havde været til 1ste Behandling i Folketinget, hvor det, i Modsatning til hvad der havde fundet Sted med Hensyn til Lovforslag af samme Art i de nærmest foregaaende Aar, dog var Genstand for nogen Forhandling, nedfattes et Udvalg i Sagen, med hvilket Ministeriet i Løbet af Samlingen førte saabel mundtlig som skriftlig Forhandling. Først nogle faa Dage før Samlingens Slutning fremkom en foreløbig Betænkning fra dette Udvalg. Af denne Betænkning fremgik det, at uagtet der ikke var opnaaet fuld Enighed mellem alle Udvalgets Medlemmer, havde dog et større Antal af disse samlet sig om de i det nævnte Aftstykke anførte Udtalelser, der i store Træet gik ud paa, at det forelagte Lovforslag burde ændres i saa væsentlige Punkter, at man havde opgivet at fremsætte bestemte Vædringsforslag dertil og indskrænket sig til gennem en Række Hensstillinger at henlede Marineministeriets Opmærksomhed paa de Hovedpunkter, som efter Udvalgets Formening burde være Genstand for Forandringer, idet man imødesaa Udarbejdelsen af et nyt og tilfredsstillende Lovforslag, som var bygget over disse Hensstillinger og paa en indgaaende kritisk Undersøgelse af de mangeartede under Søværnet hørende Institutioner og disses praktiske og økonomiske Samarbejde. Udvalget var enigt i at antage, at en Revision af de gældende Bestemmelser angaaende Søværnets Ordning næppe for Tiden vilde have Udseende til at blive gennemført, medmindre den i finansiell Henseende var beregnet saaledes, at Udgifterne ikke oversteg de nuværende, men Udvalget formentede ogsaa, at de fremsatte Hensstillinger vilde sikre Gennemførelsen af den Økonomi, som Tiden nogenlunde hensynsløst kræver, og at Forandringerne vilde kunne gennemføres ikke alene uden Skade for, men til Gavn for Institutionen i sin Helhed.

Marineministeriet har derefter taget de omhandlede Hensstillinger under Overvejelse og kan ikke være enigt med Udvalget om de Forventninger, som af dette næres med Hensyn til Resultatet af de deri foreslaaede Forandringer. Man ser sig ikke i Stand til over Hensstillingerne som Helhed at bygge noget tilfredsstillende Lovforslag, idet man for de fleste Hovedpunkters Vedkommende hverken kan erkende Forbedringen eller Besparelsen, som skal indvindes gennem vedkommende Hensstilling. For enkelte af Hovedpunkternes Vedkommende maa man endog være af den Ansigtelse, at man ved at følge dem vilde skade Værnet i sin Helhed, uden at nogen Besparelse endda vilde indvindes derved.

Ved Udarbejdelsen af det Forslag til Lov om Søværnets Ordning, som man har til Hensigt at fremsætte for Folketinget i indeværende Samling, har man derfor troet at burde tage sit Udgangspunkt fra det i forrige Samling for Tinget fremsatte Lovforslag af samme Art, idet man i dette har foretaget de Vædringer, foranledigede ved Hensstillingerne i den foreløbige Betænkning, som man har ment at kunne give sin Tilslutning. Ministeriets Standpunkt til de forskellige Hensstillinger er i øvrigt nærmere motiveret i de Bemærkninger, som skulle ledsage det omhandlede Lovforslag ved Fremsættelsen i Tinget.

Forinden man imidlertid foretager denne Fremsættelse, maa man ønske at forelægge Forslaget for en Kommission af Officerer i Flaaden og Teknikere ved Orlogsværftet, og man skal derfor anmode de Herrer om at træde sammen for under Hs. Excellence Viceadmiralens Forsæde at tage under Overvejelse, hvorvidt de ville kunne godkende det af Ministeriet overfor Udvalgsbetænkningen indtagne Standpunkt. Det er en Selvfølge, at Ministeriet vil være villigt til med Hensyn til Lovforslaget i Almindelighed at modtage Forslag til Vædringer; dog vil man ikke se sig i Stand til at tage Hensyn til saadanne Vædringsforslag, hvis samlede Resultat vil være, at de ordinære Udgifter til Søværnet ville blive forøgede ud over det Beløb, som svarer til det af Ministeriet udarbejdede Lovforslag.

Sekretærforretningerne ved Kommissionen ville være at udføre af et af dens Medlemmer efter nærmere Bestemmelse af Formanden.

Ravn.

Seemann.